

[Sønderup.]

suskørselen er saa indfiltret i hinanden, at det vil være praktisk umuligt at sondre imellem dem.

Under Henvisning hertil og i øvrigt under Hensyn til de Betragtninger, som den højtærede Finansminister har gjort gældende ved Ændringsforslagets Behandling, skal jeg anbefale, at man stemmer imod det stillede Ændringsforslag.

Chr. R. Christensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne henstille, at man vedtager Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, idet man maa finde, at en Begrænsning af Lovens Varighed til Udgangen af Marts Maaned 1946 vil gøre Loven af saa liden Betydning, at den overhovedet ikke vil kunne opfylde sit Formaal: at skaffe Kommunerne et Middel til at faa Vejene bragt i Stand. Vi kan derfor ikke støtte det stillede Ændringsforslag.

Endvidere har der været rettet en Henvendelse angaaende Fritagelse for Afgift af Benzin til Brug for Motorbaade. Det er ogsaa rigtigt, at der er noget meningsløst i, at der skal være saa stærk Forskel paa den Beskatning, man giver Motorbaade, som drives ved Benzin, og dem, som drives med Petroleum. Naar den højtærede Finansminister siger, at en Sondring mellem Erhvervskørsel og Luksuskørsel vil være uigen-nemførlig, maa jeg fuldkommen give ham Ret deri, idet man naturligvis kun kan foretage en vis teoretisk Sondring mellem, hvad der er nødvendig Kørsel, og hvad der er Luksuskørsel. Men denne Udtalelse fra den højtærede Finansminister dækker ikke helt, idet det for Motorbaadernes Vedkommende kun drejer sig om en lille Gruppe, saa at man naturligvis kan gaa den Vej at betale den erlagte Skat tilbage. Dette Spørgsmaal maa i det lange Løb give Anledning til alvorlig Overvejelse, thi det er saadan, at Motorbaade til Erhvervsbrug kan faa tilbagebetalt et Beløb, men lige saa vel som det for den vejfarende Trafik er umuligt helt at skelne imellem Luksusforbrug og Erhvervsforbrug, saaledes er der ogsaa her Overgangsformer mellem Lystsejlad og Erhvervssejlad, hvor en vis Hensyntagen kunde være berettiget. I den øjeblikkelige Situation har det jo hidtil været vanskeligt at skaffe den tilstrækkelige Benzin frem til Erhvervskørsel, ligesom man overhovedet endnu ikke har kunnet give Tilladelse til Brug af Benzin til Luksuskørsel, og Situationen fremover vil formodentlig ogsaa være den, at det af økonomiske Grunde ikke vil være muligt at skaffe store Benzinmængder

frem. Som det hele ligger, vil dette Spørgsmaal da være overordentlig begrænset ogsaa for Motorbaadsejerne i det kommende Aar, og det er maaske endda saadan, at en Afgift, der sætter Benzinprisen højere, vil gøre det lettere for Staten at opgive Restriktioner, som man ellers maatte foretage.

Vi skal derfor efter den højtærede Finansministers Udtalelse om, at det er umuligt at sondre imellem Benzinforbrug til de forskellige Opgaver, give Afkald paa at stille Forslag vedrørende dette Spørgsmaal, men vi maa naturligvis forbeholde os vor Stilling, naar Loven efter de 15 Maaneders Forløb er udløbet.

Rasmussen (Gylling): Under Henvisning til de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte, kan mit Parti ikke medvirke til Gennemførelse af det Ændringsforslag, der er fremsat.

Aksel Larsen: Jeg beklager, at man afviser vort Ændringsforslag, idet jeg ikke kan se, at de Begrundelser, man anfører for Afvisningen, er tilstrækkelige. Selv om man lod den midlertidige Forhøjelse af Benzinafgiften gælde saa længe, som Finansministeren ønsker det, var Staten ikke hjulpet ud af sin vanskelige økonomiske Situation, og de Penge, den har til gode hos Kommunerne for Vejarbejder, vilde den heller ikke faa igen af den Grund, saa hvis man skulde anlægge det Synspunkt, maatte man lade Forhøjelsen gælde meget længere. Det, det drejer sig om for mig, er at faa noget mere Overblik over Tingene, inden man paa lang Sigt fastlægger, hvordan Motorbeskatningen og Benzinbeskatningen skal være. Jeg nægter at tro, at det skal være umuligt at faa adskillig mere Oversigt over det, end man har i Dag, i Løbet af to—tre Maaneder. Derfor er det rimeligt, man siger: Vi vedtager denne midlertidige Forhøjelse, den er ret stor, og saa maa man i Løbet af Vinteren hitte ud af, hvad man vil gøre videre.

Jeg beklager, at jeg ikke rigtig kan forstaa den tidligere Finansminister, det ærede Medlem Hr. H. C. Hansens Afvisning af vort Ændringsforslag, idet vi jo netop i Samlingsregeringen, hvor det ærede Medlem var Finansminister, beskæftigede os med Spørgsmaalet om Benzinprisen og dér var enige om, at man foreløbig kun skulde lægge Benzinprisen fast indtil 1. April 1946. Og jeg skulde dog tro, at de Overvejelser, der førte til det Resultat dengang, ogsaa kunde gøres nu, og at hvad der var rimeligt dengang, ikke kan være blevet urimeligt nu.